

Sygn. akt VI K 986/16

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

**Dnia 8 lutego 2017 roku**

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział VI Karny Zamiejscowy w P. w składzie

Przewodniczący SSR Adam Skrzypek

**Protokolant Monika Kot**

**w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej - - - - -**

**po rozpoznaniu dnia 8 lutego 2017 roku sprawy A. B.**

syna J. i S. ur. (...) w P.

**oskarżonego o to, że w dniu 23/24 września 2016r. w P. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi nieletnimi, po uprzednim rozerwaniu uchwyty mocującego obejmę lodówki zewnętrznej znajdującej się przed sklepem (...), a następnie po zdjęciu pokrywy ochronnej drzwi tej lodówki dokonał otwarcia oszklonych drzwi, skąd z jej wnętrza zabrał w celu przywłaszczenia napoje o łącznej wartości 400,00 złotych na szkodę D. P., a swoim działaniem wyrządził straty w mieniu o wartości 372,00 złotych na szkodę (...) Sp. z o.o.**

**tj. o czyn z art.279§1kk**

**orzeka**

**1. oskarżonego A. B. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej a wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 279 §1 kk, przy przyjęciu wypadku mniejszej wagi z art. 283 kk i za to na mocy art. 283 kk wymierza mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;**

**2. na mocy art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. D. kwotę 1239,84 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści dziewięć złotych osiemdziesiąt cztery grosze) brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej za obronę oskarżonego z urzędu;**

3. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków postępowania, którymi w całości obciąża Skarb Państwa oraz na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwalnia oskarżonego od opłaty.

Sygn. akt VI K 716/16

## UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy z 23 na 24 września 2016 roku oskarżony A. B. przebywał w towarzystwie nieletnich M. R. i M. K.. Razem w trójkę włoczyli się bez celu po ulicach (...).

Gdy podeszli pod sklep (...) mieszczący się na ulicy (...) w P. zauważyli, że przy sklepie stoi lodówka zaopatrzona w napoje gazowane. Lodówka miała założoną metalową pokrywę na noc i była zabezpieczona w uchwyt mocujący obejmę (metalową sztabę) lodówki zakończony kłódką

Oskarżony A. B. wyjął z kieszeni kleszcze-kombinerki i zaczął wyginać uchwyt mocujący, doprowadzając do jego pęknięcia. Wówczas w trójkę zdjęli metalową osłonę lodówki i otwarli przeszklone drzwi lodówki.

Sprawcy z wnętrza lodówki wyjęli napoje gazowane w takiej ilości, jaką zdołali zabrać. Zauważyli jednak, że przy sklepie stoją plastikowe skrzynki, więc napoje przepakowali do trzech plastikowych skrzynek. Oskarżony wspólnie z dwoma nieletnimi zabrali napoje o łącznej wartości 400 zł.

W trakcie transportu jedna ze skrzynek pękła, więc sprawcy napoje przepakowali do dwóch pozostałych. Napoje zanesiono do piwnicy bloku, gdzie mieszka babcia oskarżonego A. B. przy ul. C. 1a i je tam pozostawiono.

Po wezwaniu na miejsce Policji pies tropiący podjął trop i doprowadził policjantów do miejsca ukrycia części skradzionych napojów. Część napojów została bowiem wypita lub zniszczona przez sprawców w trakcie transportu. Odzyskano 19 butelek napoju C. Cola o pojemności 1 litra, 19 butelek napoju C. Cola o pojemności 0,5 litra, 11 butelek napoju N. T. o pojemności 0,5 litra, 2 butelki napoju S. o pojemności 1 litra, 3 puszki napoju C. Cola o pojemności 0,2 litra oraz 1 puszkę napoju C. Cola o pojemności 0,33 litra, a także dwie plastikowe skrzynki.

Towar po odzyskaniu zwrócono pokrzywdzonemu D. P.. Napoje nie nadawały się do dalszej sprzedaży, bowiem etykiety były uszkodzone.

Uszkodzenia lodówki spowodowały szkodę w wysokości 372 zł w mieniu (...) Spółka z o.o.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o: zeznania świadków: D. P. (k. 113, 38), A. P. (k. 113, 4), J. S. (k. 113, 59-60), M. K. (k. 113, 53-54), M. R. (k. 137, 49), nadto w oparciu o dokumenty: protokół zawiadomienia o przestępstwie (k. 3-4), protokół oględzin (k. 6-8, 17-18, 23-25), szkic sytuacyjny (k. 9), dokumentacja fotograficzna (k. 10-13, 19, 26-29), notatka o użyciu psa (k. 16), pokwitowanie (k. 41), wycena (k. 58), protokół uszkodzenia (k. 63), karta karna (k. 75-77), opinia wychowawcy (k. 129), wywiad środowiskowy (k. 134-135).

Oskarżony A. B. zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i na rozprawie głównej nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Sąd uznał, że zaprzeczanie swojemu sprawstwu stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony, która jednak w świetle dowodów pochodzących z obiektywnych źródeł dowodowych nie potwierdziła się. Zeznania współsprawców jednoznacznie potwierdzają udział oskarżonego w przestępstwie.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się na zeznaniach świadków D. P., A. P. oraz J. S., uznając te zeznania za wiarygodne.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. K. i M. R., którzy zbieżnie ze sobą opisali przebieg przestępstwa i wskazali na inicjatywę oskarżonego. Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować wiarygodność tych zeznań.

Sąd oparł się także na dokumentach wskazanych wyżej, których wiarygodność nie budzi wątpliwości.

Sąd uznał oskarżonego A. B. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 kk, przy przyjęciu wypadku mniejszej wagi z art. 283 kk.

Sąd uznał, że wina oskarżonego nie budzi wątpliwości. Sąd na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego uznał, że po stronie oskarżonego nie zachodzą okoliczności wyłączające lub pomniejszające jego winę. Oskarżony jest bowiem osobą dorosłą, mającą świadomość bezprawności działania i poczytalną. W czasie czynu oskarżony nie znajdował się w szczególnej sytuacji motywacyjnej. Jego czyn jest więc zawiniony.

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd stwierdził, że oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 kk, przy przyjęciu wypadku mniejszej wagi z art. 283 kk.

Przestępstwo kradzieży z włamaniem zachodzi wtedy, gdy sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub

specjalnym zabezpieczeniem chroniącym dostęp do mienia, a są nimi na przykład: bramy, zamki w drzwiach, kłódki, plomby, mechanizmy szyfrowe i inne. Jednocześnie wskazać należy, że w doktrynie ugruntowany jest pogląd i jednoznacznie przyjmuje się, że „włamanie” oznacza zachowanie polegające na usunięciu przeszkody, stanowiącej zabezpieczenie danego przedmiotu, przy czym wskazuje się, iż nie musi ono polegać na stosowaniu siły fizycznej, oraz eksponuje cel, dla którego ustanowiona została przełamana przez zachowanie sprawcy bariera. Istota włamania sprowadza się więc nie tyle do fizycznego uszkodzenia lub zniszczenia przeszkody chroniącej dostępu do rzeczy, lecz polega na zachowaniu, którego podstawową cechą jest nieposzanowanie wyrażonej przez dysponenta rzeczy woli zabezpieczenia jej przed innymi osobami. Należy również traktować jako kradzież z włamaniem zachowanie polegające na otwarciu drzwi oryginalnym kluczem wbrew woli osoby uprawnionej do dysponowania pomieszczeniem z zamiarem dokonania w ten sposób kradzieży.

W świetle całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie budzi wątpliwości, że oskarżony A. B. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 kk. Oskarżony w dniu 23/24 września 2016 roku w P. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim rozerwaniu uchwyty mocującego obejmę lodówki zewnętrznej znajdującej się przed sklepem (...), a następnie po zdjęciu pokrywy ochronnej drzwi tej lodówki, dokonał otwarcia oszklonych drzwi, skąd z jej wnętrza zabrał w celu przywłaszczenia napoje o łącznej wartości 400 zł na szkodę D. P., a swoim działaniem wyrządził straty w mieniu o wartości 372 zł na szkodę (...) Spółka z o.o.. Zachowaniem swoim oskarżony wyczerpał zatem ustawowe znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 kk.

Wartość skradzionych rzeczy uzasadnia przyjęcie, iż zachodzi wypadek mniejszej wagi z art. 283 kk.

Uznając oskarżonego A. B. za winnego czynu z art. 279 § 1 kk w związku z art. 283 kk Sąd na mocy art. 283 kk wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i § 2 kk i art. 54 § 1 kk, uwzględniając stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu. Zdaniem Sądu orzeczona kara jest adekwatna zarówno do stopnia zawinienia oskarżonego, jak też stopnia społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia jego warunki osobiste i majątkowe, a nadto winna spełniać swe cele zapobiegawcze i wychowawcze. Orzeczona wobec oskarżonego kara odpowiada również, zdaniem Sądu, potrzebom w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał również na uwadze uprzednią karalność oskarżonego, mimo bardzo młodego wieku.

Zdaniem Sądu względem oskarżonego nie zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. Oskarżony bez żadnego powodu włamał się do lodówki, działał przy tym wspólnie i w porozumieniu z nieletnimi sprawcami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Sąd nie znalazł okoliczności łagodzących po stronie oskarżonego.

Biorąc pod uwagę właściwości i warunki osobiste sprawcy, a także dotychczasowy sposób jego życia, zdaniem Sądu, brak jest pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec niego na przyszłość, że nie popełni już nowego przestępstwa, w związku z czym jedynie kara bezwzględnego pozbawienia wolności winna spełnić swe cele wychowawcze i represyjne. Oskarżony jest sprawcą młodocianym, ale względy wychowawcze wymagają wymierzenia krótkoterminowej, bo zaledwie sześciomiesięcznej kary pozbawienia wolności. Oskarżony musi sobie uświadomić, że popełnianie przestępstw nie popłaca. Tym bardziej, że z urzędu wiadomo Sądowi, że niniejsza sprawa nie jest jedyną sprawą karną toczącą się przeciwko oskarżonemu o przestępstwa przeciwko mieniu. Cele kary, w ocenie Sądu, zostaną w stosunku do oskarżonego dopiero osiągnięte, gdy wymierzona mu kara pozbawienia wolności będzie karą bezwzględną i to w wymiarze 6 miesięcy. Inna kara, łagodniejsza, nie wpłynie na zmianę zachowania oskarżonego.

Sąd na mocy art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. D. kwotę 1239,84 zł brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej za obronę oskarżonego z urzędu.

Rozstrzygając o kosztach procesu, Sąd na mocy art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia wydatków postępowania, którymi w całości obciążył Skarb Państwa oraz na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwolnił oskarżonego od opłaty.

## ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego;

2. kal. 1 m-c.

13.03.2017r.